Teoria del color groc

El món no és com és sinó com el percebem. Una rosa no és una rosa, és com la veiem, com la flairem i com l'anomenem. Els humans ens ho hem fet tot a la nostra mesura i, si alguna cosa no acaba d'encaixar, refem les regles per a donar-li cabuda o modifiquem la peça perquè encaixi en el puzle d'una realitat que ens depassa. Tot gira al nostre voltant per molt que els astrònoms ens adverteixin del contrari.

Els colors, per exemple, no existeixen, són simples longituds d'ona, vibracions periòdiques en la substància lumínica que el nostre cervell interpreta a la seva manera. El roig encès d'una posta de sol només és producte de la nostra imaginació prolífica, els tons canviants del paisatge, dels verds als ocres i dels ocres als vermellosos, causats bàsicament per la putrefacció i la corrosió que es forma per l'acció de l'aire humit, són el resultat del contacte divers de la matèria amb la llum solar.

El taronja no és un color, és una fruita, i el gris és la transmutació d'un alè de vida a través de l'ala d'una mosca. El blau és un color inventat pels grecs a imatge i semblança del nostre mar i el grana és un líquid produït pel suc d'una magrana. Ara sabem que en un univers dual, hi ha colors additius i colors sostractius, colors que sumen i colors que resten, colors que s'obtenen gràcies a la barreja i colors que són el resultat de determinades absències.

A nosaltres, per exemple, ens falten quatre persones que són a la presó i altres que, tot i no ser-hi, els demanen molts anys de penitència, d'absència. El groc és el color que els representa i que es grava en la nostra retina cada vegada que hi pensem i, malgrat saber que cap color existeix realment, ens prohibeixen penjar llacets groguencs dels arbres de Nadal, no fos cas que, per una vegada, el color travessés els límits de la realitat i ens fes una mica més lliures.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/12/20/teoria-del-color-groc/886032.html?utm_source=rss